

[Helge Sander]

Dette med varsling er kun en del af det problem, som drøftes, når man sidder ved overenskomstforhandlingerne. Men regeringen kom ud i slemme problemer. Det blev løst i aftes, og tilsyneladende – kan vi forstå på betænkningen – ender det med, at SF trods alt stemmer for lovforslaget og har fået betaling for det, nemlig i form af 75 mio. kr., og det er jo en let måde at komme ud af det på. Det er i hvert fald en fremgangsmåde, der ikke er ubekendt i regeringen, at man betaler sig ud af problemerne, og så har vi altså fået en krisefond, eller en katastrofefond, kald det, hvad man vil, og det kan sikkert have sine gode sider, men jeg må blot konstatere, at vi får endnu en ordning på det danske arbejdsmarked til de mange, mange andre, vi har i forvejen.

Jeg har ladet mig fortælle, at der er noget med 39 forskellige ordninger af sli g karakter, og mon ikke der var en af de andre, der dækkede det her område? Men det må de, der har råd til at bevilge pengene, finde ud af. I hvert fald vil jeg blot konstatere, at SF er blevet købt, og på den måde ser det altså ud til at man får det her lovforslag igennem Folketinget. Hverken måden, det er sket på, eller indholdet klæder dette Ting.

(Kort bemærkning).

Svend Aage Jensen (CD):

Jeg forstår i og for sig godt hr. Helge Sanders betænkeligheder og frygt med hensyn til det lovforslag, der lå, men jeg forstår ikke hr. Helge Sanders betænkeligheder ved det foreliggende lovforslag, i og med at antallet af arbejdssteder, der er omfattet, er indskrænket til 0,7 pct., og man skal lige huske på, at det ikke er små virksomheder, det er større virksomheder, som har mulighed for at planlægge i forvejen, og jeg kender altså ikke ret mange virksomheder, der med ét slag går hen og indskrænker med 50 pct. Derfor tror jeg ikke, det bliver særlig omfattende. Jeg tror ikke, det bliver til skade for erhvervslivet, tværtimod tror jeg, at det måske oven i købet kan være til gavn og specielt til gavn for medarbejderne.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal starte med at sige, at jeg synes, det er en utrolig ufølsomhed, med hvilken hr. Helge Sander kan klandre en regering for, at den i en forhandling tager det spørgsmål på bordet,

hvordan vi kan hjælpe et lokalområde, der står i den situation, at man lukker nogle arbejdspladser, som har stor betydning i området. Jeg synes, det er en utrolig ufølsomhed, der gør sig gældende, når man kan kalde det en handel og ligesom gøre det odøst, og hvad ved jeg.

Jeg skal gøre opmærksom på, at vi er glade for, at vi har været med til via de her forhandlinger – som vi kan sige at vi på nogle områder tabte – at vende det til noget fornuftigt, for det er det fornuftige, at man sætter ind i lokalområderne, når det går galt, for disse varslingsregler forhindrer ikke, at det går galt nogen steder.

Vi kan naturligvis ikke i SF tage hele æren for det her, men vi vil da godt gøre opmærksom på, at vi i årevis har arbejdet for sådan noget som katastrofefonde, og det bliver ikke helt det, vi har tænkt os, men alligevel synes jeg, det er godt, det er kommet med, og det er da også det, der får os til i sidste ende at stemme ja til forslaget.

Vi er selvfølgelig kede af, at det antal mennesker, der er omfattet af det, bliver reduceret. Men vi stemmer imod de ændringsforslag, der forringer forslaget, og det betyder altså, at der også er nogle ting, vi stemmer for, og dér må jeg lige gøre opmærksom på, at det gik lidt vel stærkt i går aftes, da vi skulle bekendtgøre, hvad vi stemte for og imod af ændringsforslagene, og de var ikke indarbejdet fra alle sider, så jeg skrev forkert i betænkningen. Vi stemmer for nr. 2, 3, 4, 12 og 18.

Når det er sagt, vil jeg sige lidt mere om fortolkningsstriden, som jo er det, man har kunnet hænge forslaget op på. Det kunne ikke blive til det, vi gerne ville, nemlig at få vedtaget regeringens forslag. Jeg skal selvfølgelig ikke sige, at de mennesker, der havde ordet den dag, ikke havde den fortolkning, de senere har givet udtryk for. Det er ikke det, jeg siger, når jeg siger, at der har været fortolkningsstrid. Jeg siger, at det var i hvert fald ikke kommet frem i denne sal, at det var sådan.

Derfor har vi altså kunnet gå nu i meget lang tid og strides om, om det betød ved lukninger af store virksomheder, større virksomheder, eller det betød det, der i forvejen står i lovgivningen, nemlig ved fyringer af et vist antal mennesker på et vist antal arbejdspladser i et vist antal virksomheder.

Der er ikke noget at gøre ved det. Vi er nået til vejs ende nu, men jeg vil godt sige, at jeg